

DUPKA GYÖRGY

MAGYAR IRODALMI ÉLET ÉS ÍRÁSBELISÉG KÁRPÁTALJÁN

KULTÚRTÖRTÉNETI VÁZLAT

V. IRODALMI ÉLETÜNK UKRAJNÁBAN (1991–2016)

1. VÁLSÁGBAN VAGYUNK, DE „LOBOGNAK ŐRTÜZEINK”

A kárpátaljai magyarság életében hamarosan olyan események következtek be, amelyek alapvetően meghatározták további sorsát. Felbomlott a Szovjetunió, megszűntek a birodalmi keretek, Ukrajna 1991. augusztus 24-én kikiáltotta függetlenségét¹ és tévován elindult a jogállamiság felé. A kárpátaljai magyarság harmadik kisebbségi korszakába lépett. Továbbra is maradt a mostoha-szerep. Mégis történt valami! S. Benedek András egyik megszívlelendő válasza szerint „Közel fél évszázad után, birodalmak és eszmék roncsain tapodva az árván maradt gyerekek és a hazugságban felnőtt unokák végre föltérdepeltek és beleivölthették a világ pókerarcába fájalmukat, mindazt, amit elkövetett ellenük az Idő, s amit eltűrt közönyös mostohájuk: Európa.”²

Az újabb államfordulat után több, korábban használatos fogalom, elnevezés módosult és újak születtek. Például a szovjet magyarokból „ukrán magyarok”, „szovjet földön” élőkől „ukrán földön” élő magyarok lettünk.

A hivatalos adatok szerint Ukrajnában a magyar anyanyelvűek száma ekkor 171 ezer fő volt (a történelmi egyházak becslései szerint 200 ezer). A kárpátaljai magyarság ugyan sokkal több jogot kapott az ukrán államtól, mint a szovjet birodalomtól, amely a magyarság szellemi, vallási, nyelvi hagyományait is felakarta számolni, ám léte gazdaságilag továbbra is veszélyeztetve volt.

Már a rendszerváltás előtti évtizedekben lehetőség nyílt a magyar etnikum szellemi erőinek összefogására. Nevezetesen Kovács Vilmos, S. Benedek András, Fodó Sándor, a Forrás-tagok és a József Attila Alkotókörösség tagjainak közös fellépése eredményezte az identitásformáló mozgalom kiteljesedését, melynek keretében megalakult a KMKSZ, majd újabb

érdekvédelmi és szakmai szervezetek jöttek létre; közülük kiemelkedik a Révész Imre Társaság (RIT, 1990), Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség (UMDSZ, 1991), Kárpátaljai Magyar Pedagógus Szövetség (KMPSZ, 1991), Kárpátaljai Magyar Cserkész Szövetség (KMCSSZ, 1991), a Magyar Írószövetség Kárpátaljai Írócsoportja (MÍKÍCS, 1992), Magyar Értelmiségiek Kárpátaljai Közössége (MÉKK, 1993), Kárpátaljai Magyarul Beszélő Tudósok Társasága (KMTT, 1993), Kárpátaljai Magyar Szervezetek Fóruma (KMSZF, 1994), Magyar Újságírók Kárpátaljai Szövetsége (MUKSZ), Kárpátaljai Magyar Könyvtárosok Egyesülete (KMKE) stb., amelyek „*úgy mutatták föl a jellegzetes kárpátaljai sajátosságokat, hogy azok egyben az összmagyarság elidegeníthetetlen részeként váltak értelmezhetővé.*”³ Az 1990–1994 közötti időszakban a kárpátaljai megyei önkormányzatban a magyar érdeket először a Kárpátaljai Megyei Tanács magyar képviselői csoportja⁴ jelenítette meg, mivel 1990-ben a márciusi-áprilisi választások idején a KMKSZ tizenegy képviselője jutott be a megyei tanácsba. Hasonló képviselői csoportokba tömörültek a KMKSZ által indított jelöltek Ungváron, Beregszászon és másutt. Kárpátalján a községi, járási, városi tanácsokba mintegy 500 magyar képviselőt választottak be. A független Ukrajna parlamentjébe eddig négy magyar nemzetiségű képviselő került be (dr. Tóth Mihály, Kovács Miklós, Gajdos István, Brenzovics László).

2005-től az egymással rivalizáló két mérvadó magyar szervezet (KMKSZ, UMDSZ) két politikai párttal rendelkezik⁵, de tíz év után – a kárpátaljai magyarság érdekében – a 2015. évi megyei képviselőválasztásokon egyesítették erejüket, minek következtében a korábban ingatag magyar érdekmegjelenítést újból megszilárdították.

A rendszerváltás folyamatában a kommunista „vasfüggönyt”⁶ felváltotta az Ukrajnával szemben bevezetett vízumkényszer, ezzel sok ukrán állampolgár számára továbbra is elérhetetlenné vált a schengeni államokba való beutazás. A kárpátaljai magyarok közül sokan tartottak attól, hogy Magyarország a schengeni térséghez való csatlakozása után újabb vasfüggöny ereszkedik az anyaország és az itteni nemzetrészteljesítők közé. Ukrajna és Magyarország kormánya 1993. február 26-án Budapesten megállapodást írt alá a két ország határ menti településein élők egyszerűsített határátlépésének rendjéről, amely azóta is érvényben van. A bevezetésre került kishatárforgalom⁷, később a biometrikus *kishatárforgalmi* engedélyek és a magyar kormány más intézkedései (a vízum gyorsabb megszerzését könnyítő ingyenes garancialevél⁸, illetve felelősségvállalási nyilatkozat, magyar iga-

zolvány⁹, a kettős állampolgárság¹⁰ intézménye stb.) arra irányultak, hogy megkönnyítsék a kapcsolattartást az anyaországhoz kötődő gazdasági, tudományos, kulturális, művészeti, irodalmi élet vonatkozásában is.

Súlyos politikai rövidlátásnak tudható be, hogy a rendszerváltás után megkötött alapszerződések véglegesítették a trianoni határokat, így a kárpátaljai magyarságnak sem biztosítottak többletjogokat¹¹, elvetették a legális népszavazáson kifejezett autonómia-törekvéseiket és Kárpátalja a „különleges” politikai, közigazgatási, és gazdasági státust¹² sem kapta meg. Tóth Mihály sommás meghatározása máig érvényes: *„A kárpátaljai magyarság mint a volt Szovjetunió és a mai Ukrajna társadalmának része, válságban van.”*¹³ Különösen súlyos sokak számára a megélhetési gond, de szemtanúi vagyunk a hagyományok, a nemzeti értékek visszaszorításának, pusztulásának is, bőrünkön érezzük a nemzetiségi jogok lábbal tiprását, az anyanyelv használatának korlátozását, a nemzetiségi iskolahálózat felszámolására irányuló törekvéseket stb.

A rendszerváltás korszakában a szovjet totalitárius rend egykori bajnokai, az élet-halál urai, a „posztkommunista” és „reformista” elit tagjai új ideológiát cserélve hol az „alvilági morál” álarcában, hol „reketőr”¹⁴ szerepben vagyon-harácsolással vannak elfoglalva, miközben Ukrajna gazdaságának a többi kelet-európai államhoz hasonlóan a piaci viszonyokra való áttérés nehézségeivel kell megküzdenie. A kitűzött cél: integrálódás Európába. Ebbe a forrongó, változó társadalomba beágyazottan a kárpátaljai magyarság és érdekvédelmi szervezeteinek vezetői egy olyan korszak elé néznek, amelyben Magyarország *„csak korlátozott módon védelmezheti meg a határon túli kisebbségeket. Nem politikai nyomással, nem kulturális exporttal, hanem a térség gazdasági elmaradottságának felszámolásával.”*¹⁵

Az is fontos megállapítás, hogy *„a kárpátaljai magyarság hazaképe (...) nem államokhoz, hanem a szűkebb szülőföldhöz kötődik.”*¹⁶ A rendszerváltás után bekövetkezett az *„anyaország oltalmát, védelmét”* kereső elvándorlás, de mindenki nem költözhet át. Mi, irodalmárok is azokért vagyunk, tesziünk, akik itt maradnak. Az itthon maradt kárpátaljai magyar értelmiségiek következetesen valósítják meg azokat az alap gondolatokat, melyeket megfogalmaztak a kultúra, a közművelődés, a tudomány, a gazdaság, az önkormányzatiság és az ifjúsági politika gazdagítása érdekében.¹⁷ Mindnyájunkban tudatosult a felismerés, miszerint a közösség, az iskola, a templom a magyar nyelvet megtartó őrhelyek s ezekre vigyázni kell. Dr. Kovács Elemér polgárjogi aktivista üzenetében szintén kiemeli: *„A kisebbségben élő magyarság*

egyetlen mentsvára: anyanyelvének a megőrzése. Azok a közösségek, amelyekben már nincsenek magyar iskolák és óvodák, ahol már csak az idősebb generáció beszéli nyelvünket, végveszélyben vannak. Az az erdő, amelyben nincs aljnövényzet, nincs utánpótlás, halálra van ítélve. Ez a természet rendje.”¹⁸ A rahói közösségépítő Bilics Éva példája is arra int, hogy a magyar létünkért folyó küzdelmet nem szabad feladni: „1989 nyarán elindultam házról házra aláírást gyűjteni, hogy a járási tanfelügyelőség engedélyezze, legalább fakultatívan tanulhassuk az iskolában a magyar nyelvet. Több mint 70 aláírás gyűlt össze. Meg is kaptam az engedélyt a rahói 1. sz. középiskolában. Ha akkor, a nyolcvanas évek végén, a huszonegyedik órában nem fogjuk meg egymás kezét, beletörődünk abba, hogy elveszünk, most már nagyon kevesen lennének magyarok. Azt sem tudnák, hogy itt a végeken magyarok is élnek. Nem hagytuk magunkat.”¹⁹ Saját területén Orosz Ildikó tanügyi szakértő is a következetes, állhatatos küzdelem elkötelezett híve, mert nyíltan vallja: „Minden reménytelennek tetsző helyzetből van felemelkedés. Szolgáljon példaként a kárpátaljai magyar oktatás, melyet az úgynevezett internacionalista iskolák nyelv- és nemzetromboló, asszimiláló erőfeszítései sem tudtak megtörni. Új magyar iskolák, növekvő magyar létszámú osztályok nyílnak megyszerte, s ez erőt ad további munkánkhoz.”²⁰ Gortvay Erzsébettel együtt hisszük, hogy „igen, a világ ettől az ezredvégtől is óriási ajándékot kapott: a téboly és a gonosz vírusának végelgyengülését, Magyarország pedig függetlensége fényes napjának felragyogását. Legyen tartós e tünemény maradék hazánk felett az új évezredben, hogy bebizonyosodjon: magyarnak lenni nem sorscsapás, hanem sorskegy.”²¹ Fodó Sándor kisebbségi politikus szerint „Hatalmas nehézségek tornyosulnak előttünk. Mert ha le is dőlnek a sötétség falai, még nincs világosság (...) De bármilyen kilátástalannak tűnik is a jövő, mégis van remény! Ezt máig ható érvénnyel szerintem a legpontosabban Pál apostol fogalmazta meg: 'Mindeniütt üldöztetünk, de el nem hagyatunk, tiportatunk, de el nem veszünk' (Pál 2. lev. a korinth., 4., 8-9.) Ez a remény éltesen bennünket, erősítse megmaradásunk hitét. Így legyen!”²² Ivaskovics József zeneszerző ars poetikája, hogy itt kell élnünk, hálnunk és „szolgálni azt a maroknyi közösséget, amelyet az egyre távoluló köztudat kárpátaljai magyarságként próbál elfogadni.”²³ Vári Fábrián László költő úgy véli, „Ha nem bizakodnánk a reményteljes folytatásban, feladhatnánk máris, átadva e sokat látott küzdőteret nálunk életerősebb, helyünket elfoglalni máris kész népek fiainak, de nekünk gyermekeink vannak, s magunk fölött ítélkeznénk, ha nem lenne elegendő az irántuk való bizodalunk!”²⁴

Az egyetemes magyar kultúra több évtizedes széttagoltsága után a 90-es évek elejétől nyílt újra lehetőség Kárpátalján is az egységes magyar szellemi égbolt megteremtésére. A rendszeres értelmiségi találkozók napirenden tartják anyanyelvi intézményeink problémáit, igyekeznek orvosolni azokat, hallatják hangjukat anyanyelvünk és kultúránk védelmében. A tanácskozások résztvevői évről évre mérleget készítenek arról, milyen viszonyban vannak egymással az egyházak és az anyanyelvi intézmények, hogyan áll anyanyelvi kultúránk, azon belül az irodalom, a művészet, a könyvkiadás és közművelődést támogató gazdaság. Gyakran elhangzanak olyan megfogalmazások a kárpátaljai magyar fórumokon, hogy a súlyos ukrán gazdasági helyzetben is talpon tudtak maradni szellemi, kulturális életünk alapintézményei, ha kis lánggal is, de lobognak őrtüzeink, melynek parazsát az anyaország táplálja, az onnan jövő támogatás nélkül minden kezdeményezés hiábavaló volna.

2. AZ ÁLLAMI KÖNYVKIADÁS MONOPÓLIUMÁT MEGTÖRŐ MAGÁNKÖNYVKIADÓK

A rendszerváltás után több mint tíz könyvkiadó, köztük a kárpátaljai szépirodalmat, honismeretet is népszerűsítő Intermix, Galéria, Tárogató, Mandátum, később a Hatodik Síp Alapítvány, az UngBereg Alapítvány, a KMKSZ, valamint az oktatási, értekező és egyházi jellegű munkákat megjelentető Cserkészszövetség, Pedagógusszövetség, később a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola, az UNE Magyar Filológia Tanszéke, a Hungarológiai Intézet, az UNE magyar kara, a római katolikus, a görög katolikus és a református egyház kiadója jött létre.

Alapításukat főleg az állami könyvkiadás általános válsága indokolta: a kis példányszámú, elkerülhetetlenül ráfizetéses könyvek kiadása szinte lehetetlenné vált. Mindez súlyosan érintette a nemzetiségi irodalmakat, így a kárpátaljai magyar írók és olvasók érdekeit is. Az ungvári és a beregszászi irodalmi centrumokban létrehozott orgánumok köré tömörülő szerzők, szerkesztők ezt az áldatlan helyzetet előbb alapítványok létrehozásával, a különböző néven futó könyvsorozatok beindításával igyekeztek áthidalni, és a kis létszámú mobil szellemi műhelyeknek szereztek lap- és könyvkiadói, könyvterjesztői jogokat.

Az alábbi szervezetek, intézmények vers, próza, dráma, műfordítás, gyermek- és ifjúsági irodalom, életrajz, memoár, interjú, riport, esszé, publicisztika, irodalomtörténet, honismeret stb. tárgykörébe tartozó művek kiadásával foglalkoztak.

2. 1. A KÁRPÁTI KIADÓ MAGYAR SZERKESZTŐSÉGÉNEK FELSZÁMOLÁSA

A Szovjetunió megszűnte és az új Ukrajna létrejött (1991) után az 1945 óta fennálló és az állami szektorba sorolt Kárpáti Kiadó sorsa megpecsételődött: a rendszerváltás a csőd szélére juttatta, már nem tudta vállalni a ráfizetéses könyvek kiadását. 1992-ben pénzihiány miatt magyar könyvet már nem jelentetett meg.

Némi javulás 1993-tól volt tapasztalható, mivel a Kárpáti Kiadó állami struktúrában maradt, így az ukrán kormány nemzetiségi könyvkiadást szorgalmazó alapítványa újabb 10 könyv megjelentetését tudta dotálni. A magyar szerkesztőség finanszírozását azonban az ukrán kormány nemzetiségi alapja nem vállalta fel.

Az 1958 óta megszakítás nélkül megjelenő *Kárpáti Kalendárium* utolsó számát 1996-ban adták ki. 1998-ban Fejes János felelős szerkesztő nyugdíjaztatásával a magyar szerkesztőséget megszüntették. Azóta a kiadó külsős magyar szerkesztőket kér fel egy-két magyar kézirat gondozására, nyomdai előkészítésére, magyar szépirodalmi művek²⁵ azonban egyre ritkábban látnak nyomdafestéket.

2. 2. GALÉRIA KIADÓ, UNGBEREG ALAPÍTVÁNY

Az állami könyvkiadás válságát tapasztalva a kárpátaljai szerkesztők közül néhányan beindították a magánkönyvkiadást magyarországi alapítványok támogatásával.

A magánkönyvkiadás úttörői közül Balla D. Károly a rendszerváltás után, 1992 januárjában Galéria²⁶ néven (1994-től 1995-ig Galéria-Ècriture) elsőként szervezett magánkönyvkiadót Ungváron. Alapítói: Balla D. Károly (főszerkesztő, kiadóvezető) és Vereckey Béla (igazgató). 1995-ig a javarészt festőművészek alapította Galéria Kisvállalaton belül, majd közel két éven át a Balla D. Károly alapította Galéria-Ècriture Magánvállalat keretében működött. A kiadó főállású szerkesztői voltak: Berniczky Éva és Nagy Zoltán Mihály.

A Galéria „*fő profiljának a kárpátaljai magyar irodalmárok műveinek megjelentetését és az olvasóközönséghez történő eljuttatását tekinti. A tevékenységéhez szükséges anyagi feltételek megteremtésében szponzorok támogatására számít.*”²⁷ Ennél a kiadónál több mint 30 könyv jelent meg. Ezzel a teljesítménnyel beírta nevét a kárpátaljai magyar irodalom történetébe. A Galéria Könyvtár²⁸ sorozatban, majd az UngBereg Alapítvány gondozásában önálló

könyvalakban kiadta Sütő Kálmán, Kecskés Béla, Balog Sándor, Balla László, Balla D. Károly, Berniczky Éva, Horváth Sándor, Id. Balog Sándor, Kőszeghy Elemér, Finta Éva, Bartha Gusztáv, Cséka György, Pócs István és mások műveit. Összeállításában mintegy félszáz kárpátaljai szerzőt felvonultató antológiák, gyűjtemények jelentek meg.²⁹ Nagy visszhangot váltott ki a Bendász-szerzőpáros (apa és fia) monográfiája, amely a GULÁG-táborokba hurcolt görög katolikus papok, egyházi személyek kálváriáját mutatta be.³⁰

Balla D. Károly nevéhez fűződik az 1992-ben megrendezett magyar könyvvásár, amely néhány év alatt több száz látogatót vonzó és tucatnyi könyves műhely részvételével zajló jelentős kulturális eseménnyé nőtte ki magát. 1996-ban átadta a rendezés jogát.

Magánkiadója 1992–1995 között 3 folyóiratot (*Pánsíp*, *Irka*, *Közoktatás*) adott ki. 1996. január 1-jén megszüntette a kiadót, amelynek bizonyos tevékenységi köreit az 1995-ben alapított UngBereg Irodalmi és Művelődési Alapítvány vette át, illetve a *Pánsíp* szerkesztősége vitte tovább.

A leginkább kiadóként, könyvterjesztőként és kulturális szolgáltatóként működő UngBereg Alapítvány – az itt publikáló kárpátaljai szerzők sajnálatára – 2002-ben beszüntette működését, a *Pánsíp* szerkesztőségének intézményi-jogi keretei is megszűntek, így működése gyakorlatilag Balla D. Károly szerkesztői magántevékenységére korlátozódott: 2000-től a lap nyomtatásban már nem jelent meg, internetes folyóiratként működött.

2002-ben Balla D. Károly felfüggesztette az Alapítvány működését is, amely hivatalosan 2004-ben szűnt meg.

2. 3. MANDÁTUM, HATODIK SÍP ALAPÍTVÁNY, HATODIK SÍP KÖNYVEK SOROZAT

1991-ben a Hatodik Síp Alapítvány (más néven Mandátum Kiadó) a Hatodik Síp Könyvek sorozat beindításával (egyben a Hatodik Síp kiadója is) az állami könyvkiadás monopóliumát azzal törte meg, hogy „az ungvári szerkesztőség gondozásában, ungvári nyomdai előállításal és kárpátaljai szerkesztésben, majd terjesztésben – ám budapesti kiadói háttérrel! – kezdetét vette az első darabjainak a kiadása. Ez óriási inspirácót adott nem csupán az itt élő alkotóknak, hanem egyszersmind előkészítette a helyi magánkiadók alakulását.”³¹

1989–1999 között jelentős könyvkiadóként működött, sorozatában 37 könyv látott napvilágot. Köztük voltak a jelentősebb kárpátaljai szerzők művei is: Nagy Zoltán Mihály, Finta Éva, Vári Fábián László, Balla D.

Károly, Botlik József, Dupka György, Kovács Vilmos, Móricz Kálmán, Pálóczi Horváth Lajos, Penckófer János, Sáfáry László, Szöllősy Tibor, Tamás Mihály, Csatáry György stb.³² Különösen értékesek voltak Kárpátalja néprajzával és történelmével foglalkozó tanulmányköteteik.³³

Nagy Zoltán Mihály a *Hatodik Síp* munkatársaként eltöltött 3 év legjelentősebb hozadékának tartja, hogy „*sikerült elkészülnöm A sátán fattya sokadik (egészen pontosan negyedik) változatával, amely aztán 1991 őszén jelent meg a Hatodik Síp Könyvek című sorozat első darabjaként. Biztos vagyok abban, hogy építőmunkásként képtelen lettem volna megírni, befejezni. Az új munkámból eredő körülmények közt akár naponta elővehettem, csiszolgathattam. Egész fejezeteket írtam át. Sem előtte, sem utána nem volt ehhez hasonló zavartalan alkalmam az íráshoz.*”³⁴

Balla D. Károly 1993-as kiválását követően a Hatodik Síp Alapítvány a Németh István vezette budapesti Új Mandátum Könyvkiadóval és a beregszászi bejegyzésű, Penckófer János vezette Mandátum Kiadóval közreműködve több időszaki kiadványt is megjelentetett (*Hatodik Síp, Emberhálás, Kisebbségkutatás*). Az Új Mandátum 1999 után már nem adott ki a kárpátaljai műhelyek közösen könyveket.³⁵

2. 4. TÁROGATÓ LAP- ÉS KÖNYVSZERKESZTŐSÉG

1992–2001 között tucatnyi helyi szerző (Kovács Vilmos, Füzesi Magda, Horváth Sándor, Tárczy Andor és mások)³⁶ könyvének megjelentetésére vállalkozott az eleinte *Tárogató* című szatirikus orgánium kiadását elindító Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség. Felelős vezetője Ivaskovics József zeneszerző, szerkesztői: Tárczy Andor és Palkó István. Főleg a zeneművészettel kapcsolatos gyűjtemények kiadására szakosodtak (Márton István, Ivaskovics József zenei művei.)³⁷ Az említett szatirikus lapon kívül 1992–2004 közt kiadták a magyar fiataloknak szánt, *Bóbita* című gyermek- és ifjúsági magazint is (*Bóbita-Füzetek*). Főleg az iskolákban terjesztették, innen a KMP SZ egyre népszerűbbé váló *Irka* című gyermeklapja szorította ki.

A szintén általuk kiadott, gazdag képanyagot is tartalmazó, a történelmi egyházak (római katolikus, görög katolikus és református) templomairól készült honismereti albumok művelődés- és vallástörténeti értéket képviselnek.³⁸ Magyarországi alapítványok támogatásával több mint 20 kiadványt rendeztek sajtó alá. A Tárogató Kiadót 1998-ban hivatalosan megszüntették. A továbbiakban az Ivaskovics József által 1998. október 2-án

alapított és bejegyzett Kárpátaljai Magyar Egyházi Kulturális Újjászületési Zene- és Képzőművészeti Crédo Alapítvány³⁹ (ismertebb nevén: Credo Alapítvány) lett a kortárs magyar zeneművészet képviselője és a versenekelő és a népzenei hagyományokat is népszerűsítő mozgalom generátora, CD-lemezek, könyvek⁴⁰ kiadója, illetve hangstúdiót működtetett.

2. 5. A KÁRPÁTALJAI MAGYAR KULTURÁLIS SZÖVETSÉG KIADVÁNYAI

A Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség 1996-tól szintén kiadói tevékenységet vállalt. A kilencvenes évek második felében Nagyszőlösön Ugocsa Print néven, magyarországi kormánytámogatással közös lap- és könyvnyomdát hozott létre, amelynek felelős vezetője a beszüntetéséig Milován Sándor, a KMKSZ alelnöke volt.

Az Ugocsa Print nyomdán kívül azóta az ungvári Patent Rt. Nyomda és a Kovács Dezső által alapított PoliPrint magán kisnyomda, Grandzsa Kft., valamint a Zakarpattya Kiadó és Nyomda biztosít lehetőséget az újabb könyvek nyomtatására.

A KMKSZ kiadója eddig több mint 60 különböző tematikájú (történelem, művelődéstörténet, egyháztörténet, politika, politológia, kisebbségi jog, néprajz, népművészet, oktatás stb.) kiadványt jelentetett meg.⁴¹ Az 1996–2014 közötti időszakban kiadott könyvek között néhány kárpátaljai szerző szépirodalmi műve, esszéje, tanulmánya is olvasható.⁴² Az ezredforduló után – a KMPSZ és az ungvári tankönyvkiadó közreműködésével – elektronikus könyvekkel (tankönyvek, módszertani anyagok) bővítette a profilját. Az elemi, az általános és a középiskolák számára a kijevei oktatási minisztérium által jóváhagyott és a lemergi Szvit kiadónál papíralapon megjelentetett tankönyvek magyarra fordított változatait digitalizálták. A „tankönyvtár” mindenki számára elérhetővé, letölthetővé tették.⁴³

2. 6. AZ INTERMIX KIADÓ, KÁRPÁTALJAI MAGYAR KÖNYVEK SOROZAT

Az 1992. március 26-án alapított Intermix Kiadó (Intermix Kft. ukrán-magyar vegyesvállalat, kárpátaljai alapítója: Dupka György) működése az egyik legeredményesebb. Kárpátaljai Magyar Könyvek című sorozatában szépirodalmi, helytörténeti, politikatörténeti, szociográfiai és művelődéstörténeti kiadványok egyaránt megtalálhatók. 2016-tal bezárólag mintegy száz kárpátaljai

alkotótól⁴⁴ közel 260 könyv jelent meg. (Az 1992–2016-ban nyomdafestéket látott kiadványok katalógusát lásd a Függelékben). A könyvsorozat induló címei voltak: Füzesi Magda: *Biztató* (versek), 1992; Fodor Géza: *Erdőn, mezőn gyertyák* (versek), 1992; Kovács Vilmos: *Testamentum* (versek), 1992; Vári FABIÁN László: *Vannak ringó bölcsők* (Kárpátaljai magyar népballadák) 1992; *Kisebbségi ének a beregi rónán* (Kárpátaljai írók antológiája 1919–1944.) Összeállította: Dupka György, Váradi-Sternberg János, 1992; *Sors, megírva* (a Magyar Írószövetség Kárpátaljai Írócsoportjának antológiája.) Összeállította: Füzesi Magda, 1993; *Nézz töretlen homlokomra* (A Forrás Stúdió versantológiája.) Összeállította és az utószót írta: Fodor Géza, 1994.

A Kárpátaljai Magyar Könyvek sorozat önálló kötetes szerzői:

(költők) Füzesi Magda, Fodor Géza, Kovács Vilmos, Zselicki József, Kádas Katalin, Simon Menyhért, Balla Teréz, Nagy Zoltán Mihály, Ferenci Tihámér, Becske József Lajos, Bartha Gusztáv, Mester Magdolna, Bakos Kiss Károly, Lőrincz P. Gabriella, Czébely Gabriella, Finta Éva, Czébely Lajos, Kenyeres Mária, Tártsy Andor;

(prózaírók) Tártsy Andor, Horváth Sándor, Horváth Anna, Nagy Zoltán Mihály, Schober Ottó, Lengyel János, Kovács Vilmos, Bartha Gusztáv, Papp Ildikó, Weinrauch Katalin, Hájas Csilla;

(műfordítók) Kótyuk István, Skrobinec Jurij, Kudla György, Ivan Petrovics és mások;

(a gyermek és ifjúsági irodalom művelői) Király Benedek Lőrinc, Kincses István, Szalai Borbála, Weinrauch Katalin, Kész Barnabás, Olasz Tímea, Turák Angéla, Kurmai-Ráti Szilvia és mások;

(memoárok, életrajzok szerzői) Nagy Jenő, Ortutay Elemér, dr. Répay Jenő, Badzey Pál, Mandrik Erzsébet, Mészáros Sándorné, Danielovics Emmi, Istvánffi Erzsébet, Lusztig Károly, Horváth László, Szalai Borbála és mások;

(interjúk, riportok szerzői) Balla Gyula, Kovács Elemér, Horváth Sándor, Lengyel János és mások;

(irodalomtörténet, esszé, publicisztika) Gortvay Erzsébet, Keresztyén Balázs, Botlik József, S. Benedek András, Kovács Gábor, Csordás László, Pomogáts Béla, Finta Éva és mások;

(nyelvészeti írások) dr. Kótyuk István;

(építészet, képző- és iparművészet) Szöllősy Tibor, Ilku Marion József, Tóth Lajos;

(színház, zene) Ivaskovics József, Boniszlavszky Tibor, Schober Ottó, Kobulej Emil;

(oktatás, nevelés) Bagu Balázs, dr. Árpai István, dr. Deák Ferenc, Orosz Ildikó, Imre Éva, Zubánics László, dr. Spenik Sándor és mások;

(hitélet, teológia) Szabó György, Nagy János, Bohán Béla, dr. Ortutay Elemér, Puskás László, Pilipkó Erzsébet;

(történelem, művelődéstörténet, politika, jog) Dupka György, S. Benedek András, Botlik József, dr. Szabó László, dr. Csatáry György, dr. Lizanec Péter, M. Takács Lajos, Horváth Sándor, dr. Soós Kálmán, dr. Szöllősy Tibor, dr. Cserniczkó István, Szakáll Mihály, Ozsváth Lajos, Riskó Mariann, dr. Veres Jenő, dr. Fatula Mihály, dr. Papp László, Alekszej Korszun, Zubánics László, Bakura Sándor, Kovács Elemér, Kovács Erzsébet, Molnár D. Erzsébet, Tóth Zsuzsanna, Bagu Balázs, dr. Kiss Éva, Kosztyó Gyula, dr. Tóth Mihály, Jaroszlav Lazur, Gajdos István és mások;

(néprajz, népművészet) Vári Fábrián László, Keresztyén Balázs, Kész Margit, Dupka György, György Horváth László, Lajos Mihály, Galgóczy Tibor, Kovács Katalin, Fekete Erzsébet, Bagu Balázs, P. Lator Ilona, Fedák Anita és mások;

(természetismeret) Andor György, Úr Sándor, dr. Fodor István, dr. ifj. Fodor István, Kovács Elemér.

(kézikönyv, évkönyv) Dupka György, dr. Csubirka Magdolna, Horváth Sándor, Zubánics László, Fuchs Andrea.

Mint ismeretes, a rendszerváltás óta katasztrofális a helyzet a magyarországi könyvek hivatalos behozatala terén, ugyanis az ukrán vámtörvények előírása miatt akadozik a könyvtárak, iskolák, civil intézmények kötelező példányokkal való ellátása, mert a szállítmányokat közel 50 százalékos vámadóval sújtják. A magyar olvasók nem juthatnak hozzá a legújabb magyarországi kiadványokhoz sem. A könyvtárak magyar napi és heti folyóirat-előfizetését nem biztosítja az ukrán költségvetés.

Az Intermix-könyvek kezdettől fogva az Országos Széchényi Könyvtár ISBN számaival jelennek meg. A köteles példányokat (az utóbbi időben a könyvek elektronikus változatát is) megjelenés után leadják az OSZK ISBN osztályára. Korábban a magyar kultuszminisztérium, majd az Illyés Közalapítvány vissza nem térítendő támogatásával jelentek meg, 2007-től az eddig megjelent kötetek a Szülőföld Alap, majd a Bethlen Gábor Alap, a Nemzeti Kulturális Alap és a Magyar Művészeti Akadémia támogatásának köszönhetően láttak napvilágot. Több fórumon szóvá tettük, hogy a *„mostani magyar könyvkiadás kimondottan a magyar állam támogatása révén tud működni, mivel az ukrán állam egy árva fityinget nem ad. (...) nem szólnak bele, bármilyen könyvet megjelentethetünk, tehát nem cenzúráznak minket, ez a támogatásuk.”*⁴⁵

A kiadási pályázatra ajánlott kéziratokat tapasztalt szerkesztők, köztük Barzsó Tibor (nemrég elhunyt) szakmai körökben elismert olvasószerkesztő, Nagy Zoltán Mihály író, Csordás László, az *Együtt* folyóirat olvasószerkesztője lektorálja és állítja össze. A kéziratok gondozásában többek közt Kövy Márta, Szemere Judit vesz rész. A könyvek tördelését, művészi megformálását kezdetben Fábíán Zoltán végezte el, manapság Dupka Zsolt végzi. Neves kárpátaljai grafikusok illusztrálják kiadványainkat: Réti János, Matl Péter, Berecz Margit, Turák Angéla, Juhász István és mások.

A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesületének felkérésére kiadónk 1992-től minden évben részt vesz a budapesti Ünnepi Könyvhéten; kiadványaival, amelyek közül a legjobbak felkerülnek az ünnepi könyvheti listára; egyedül képviseli a kárpátaljai magyar könyvkiadást. A könyvbarátok a Kárpátaljai Magyar Könyvkiadók sátrában juthatnak hozzá a legfrissebb kiadványokhoz.

Közös kulturális fejlesztési program keretében együttműködünk a Magyar Értelmiségiek Kárpátaljai Közösségével, a Magyar Írószövetség Kárpátaljai Írócsoportjával, a Kárpátaljai Magyar Könyvtárosok Egyesületével, a Kárpátaljai Magyar Művelődési Intézettel, Nagyszőlősen az Ugocsa, Beregszászban a Bereg, Ungváron az Ung Könyvesbolttal. Az Intermix Kiadó szerzői köréhez tartozik a kárpátaljai alkotók mintegy 95 százaléka.

A megjelent könyvek elektronikus változatát folyamatosan feltöltik a Kárpátaljai Magyar Művelődési Intézet honlapjára, a megjelent könyvek bibliográfiája is itt található. (www.kmmi.org.ua).

Az Intermix-kiadványok 60–70 százaléka a kárpátaljai települési és iskolai könyvtárakhoz kerül adományként. Különböző iskolai vetélkedőkön a díjazottak könyvjutalomban részesülnek. Könyvsorozatunk kiadványainak megjelenésekor író-olvasó találkozókat, irodalmi esteket, könyvbemutatókat tartunk. Az elmúlt tíz év alatt az Intermix mérvadó könyvkiadóvá fejlődött Kárpátalján, amely hivatalosan licenzált könyvkiadási engedéllyel rendelkezik.

JEGYZETEK:

¹ Az 1991. december 1-jén megtartott referendum eredménye alapján Kárpátalja a független ukrán állam közigazgatási egységévé vált. A választópolgárok 80 százaléka járult az urnákhoz. A leadott szavazatok 93 százaléka Ukrajna függetlenségét támogatta.

² S. Benedek András: *A regény ígérete*. In: Pánsíp, 1997/1.12.

³ *Ukrajna, Kárpátalja*. In: Magyar világháló. A világban élő magyarok ezredvégi üzenetei. OMIS Kiadó, Budapest, é.n. 138. old.

⁴ A csoport tagjai: Tóth Mihály (frakcióvezető), Milován Sándor, dr. Kovács Elemér, Lőrincz Lajos, Tuba Magdolna, Majorossi István, Nagy Balázs, Székovszky Natália, Orosz Ildikó, Dupka György és Kovács Imre Zoltán (1990 novemberében elhunyt, a megüresedett muzsalyi körzetben Fodó Sándort választották képviselőnek).

⁵ Ukrajna Igazságügyi Minisztériuma 2005. február 17-i dátummal bejegyezte a „KMKSZ”-Ukrajnai Magyar Pártot, melynek megalakítását a KMKSZ kezdeményezte. 2005. márciusi dátummal került bejegyzésre az UMDSZ által kezdeményezett Ukrajnai Magyar Demokrata Párt (UMDP). A két magyar szervezet azért döntött a pártalapítás mellett, mert a módosított választási törvény kizárólag pártok számára tette lehetővé a jelöltállítást.

⁶ A kárpátaljai magyarok voltak leginkább megfosztva az anyaországgal való érintkezés lehetőségétől.

⁷ Az engedéllyel a határ menti terület azon településeire lehet beutazni, amelyek a határtól számított 50 kilométeres sávban helyezkednek el. A magyar–ukrán kishatárforgalmi megállapodás Kárpátalján 300, Magyarországon pedig mintegy 200 települést érint. Az eddig kiadott engedélyek azért népszerűek a kárpátaljai lakosok körében, mert gyors határátlépést biztosítanak, és nem kerül pecsét az útlevelebe.

⁸ A magyar kormány felhatalmazásával 2008 augusztusától a KMKSZ és az UMDSZ által (figyelembe veszik a történelmi egyházak, a KMPSZ ajánlásait is) kiadott „garancialevelek” meggyorsították a shengeni vízum megszerzését. (2010 nyarán a Magyar Külügyminisztérium az UMDSZ-től visszavonta a garancialevelek kiadási jogát, a megkülönböztetett helyzet azóta sem változott).

⁹ Kárpátalján több mint száznegyvenezen rendelkeznek ilyen okmánnyal.

¹⁰ 2016 elejéig több mint százezer kárpátaljai lakos szerzett magyar állampolgárságot az egyszerűsített honosítási eljárás során – adta hírül a *mukachevo.net* hírportál 2016. február 29-én. A magyar törvényeknek megfelelően a határon túli magyarok továbbra is igényelhetik az egyszerűsített honosítást. Ez azokra a kárpátaljai magyarokra vonatkozik, akik igazolni tudják magyar származásukat, és beszélik a nyelvet. A magyar állam által biztosított lehetőséget nem Ukrajna elleni lépésként kell értékelni, mivel a helyi magyarok őshonosok Kárpátalján, hiszen egykor ez a terület Magyarország része volt.

¹¹ 1991. május 31-én Ukrajna és Magyarország együttműködési megállapodást írt alá az egymás területén élő kisebbségek kölcsönös védelméről.

¹² Az 1991. december 1-jén több kérdésben is megtartott referendum eredménye alapján a Kárpátaljai terület különleges státusú önkormányzatának megteremtését a szavazók 78 százaléka óhajtotta. Ugyanezen a népszavazáson a Beregszászi járás szavazópolgárai elsőpró többséggel foglaltak állást a magyar nemzetiségi körzet megalakítása mellett. Leonyid Kravcsukra a szavazók, köztük a magyarok több mint 50 százaléka voksolt, abban a hiszemben, hogy a független Ukrajna első elnökeként támogatni fogja a kárpátaljai autonómia-törekvések megvalósítását. Sajnos, ennek az ellenkezője történt. A kijevi parlament érdemben azóta sem foglalkozott a kárpátaljai népszavazás ide vonatkozó eredményeivel, válasz nélkül hagyta az autonómia-kérelmet követelő KMKSZ-beadványt is. Lásd bővebben: Dupka György: *Autonómia-törekvések Kárpátalján*. Intermix Kiadó, Ungvár–Budapest, 2004, 58-62.

¹³ *Válaszol Tóth Mihály, az ukrán parlament képviselője* (A Kárpátalja 2000 ankét kérdéseire). In: Pánsíp, 1997/2., 7.

¹⁴ Reketőr: orosz, ukrán szervezett bűnszövetkezet tagja, akik védelmi pénzt követelnek. Lásd bővebben: *Kárpátaljai szójegyzék*. Összeállította Cserniczkó István. In: Pánsíp, 1997/2., 28-29.

¹⁵ Pócs István: *A félelem bére*. In: Pánsíp, 1997/2., 5.

¹⁶ Cserniczkó István: *A kárpátaljai magyarság hazaképe*. In: Pánsíp, 1997/3., 4.

¹⁷ Dupka György: *A Kárpátok alján lobognak őrtüzeink*. In: Magyar világháló. A világban élő magyarok ezredvégi üzenetei. OMIS Kiadó, Budapest, é.n. 141-142.

¹⁸ *Dr. Kovács Elemér üzenete*. In: Magyar világháló. A világban élő magyarok ezredvégi üzenetei. OMIS Kiadó, Budapest, é.n. 141.

¹⁹ *Bilics Éva üzenete*. Uo., 140.

²⁰ Orosz Ildikó: *Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség*. Uo., 139.

²¹ *Gortvay Erzsébet üzenete*. Uo., 143.

²² *Fodó Sándor üzenete*. Uo., 146.

²³ *Ivaskovics József üzenete*. Uo., 144.

²⁴ *Vári Fábián László üzenete*. In: Magyar világháló. A világban élő magyarok ezredvégi üzenetei. OMIS Kiadó, Budapest, é.n. 145.

²⁵ A Kárpáti Kiadó fontosabb szépirodalmi és helytörténeti stb. kiadványai 1991–2004 között: Vári Fábián László: *Széphistóriák*. Versek. Ungvár, 1991.

Évgyűrűk '90. Irodalmi, művészeti és társadalompolitikai kiadvány. Ungvár, 1991.

Kalendárium '92. Összeállította: Réthy Rozália. Ungvár, 1991.

A hétországi király. Beregújfalui népmesék. Ungvár, 1993.

Kántálások. Ungvár, 1993.

Kalendárium '93. Összeállította: Fejes János. Ungvár, 1993.

Kalendárium '94. Összeállította: Tirkánics Gabriella, Fedinec Csilla. Ungvár, 1994. Zseliczky Béla–Zseliczky Csilla: *Magyar–orosz–ukrán társalgási zsebkönyv*. Ungvár, 1995.

Ivánka, a mester. Ukrán népmesék. Illusztrálta: Medveczky Ágnes. Ungvár, 1995.

'96. *Kalendárium '97*. (A Kárpáti Kiadó kalendárium a /40 év címszavakban.) Összeállította: Tirkánics Gabriella, Fedinec Csilla. Ungvár, 1996.

Ukrajna emlékkönyve. Kárpátontúli terület. I. Ungvár, 1997.

A nyuszi álma. Kisgyermekes verseskönyve. Ungvár, 2001.

Balla László: *A lét határán*. regények, Ungvár, 2001.

Balla László: *Szobor a főtéren*. Novellák, regény. Ungvár, 2001.

Balla László: *Szegény ember vízzel főz*. Visszaemlékezések. Ungvár, 2002.

Balla László: *Árva aranyesők*. Tárca. Ungvár, 2004.

²⁶ Forrás: *A Galéria Kiadó működése*. In: <http://szamizdat.balla.biz/> (2015.02.04.)

²⁷ *A Galéria Kiadó felhívása*. In: Sütő Kálmán: Holdarcba nézve. Galéria Könyvtár 1. Galéria Kiadó, Ungvár–Budapest, 1992.

²⁸ *A Galéria Kiadó fontosabb könyveiből 1993–1995*. In: <https://ungparty.wordpress.com/author/ungparty/> (2015.02.04.)

²⁹ *Ötágú síp*. Kiadja az Illyés Gyula Magyar Irodalmi Klub. Ungvár: Galéria Kiadó, 1992., *Mezsgyén állva*. Szerk.: Balla D. Károly. Galéria Kiadó, Ungvár–Budapest 1993, 1999; *Razzia*. Ifjúsági antológia, (szerk.: Pócs István. 1993, 104. old.); *Töredék Hazácska*. Szerk.: Berniczky Éva. Galéria-Écriture, Ungvár–Budapest, 1994; *Száz szomorú szonett*. Kárpátaljai magyar költők tizennégysorosai az ezredvég küszöbén. Szerk.: Berniczky Éva. Pallas–UngBereg, 1998; Füzesi Magda–Berniczky Éva–Balla D. Károly: *Reggel madár, délben kötéll*. Pánsíp–UngBereg, Ungvár–Budapest.

³⁰ Bendász István–Bendász Dániel: *Helytállás és tanúságtétel*. Galéria-Écriture, Ungvár–Budapest, 1994.

³¹ Forrás: *A Hatodik Síp Alapítvány kiadványai*. In: <http://szamizdat.balla.biz/> (2015.02.04.)

³² Fontosabb könyvcímek: *A sátán fattya*, 1991; *Tölgyek alkonya*, 1996 (Nagy Zoltán Mihály); *A lét dicsérete*, 1991 (Finta Éva); *Kivont kardok közt*, 1991 (Vári Fábián László); *Hóban és homokon*, 1991 (Balla D. Károly); *Ez hát a hon...* 1991 (Botlik József–Dupka György); *EXTRA HUNGARIAM*. Antológia, 1992; *Régi versek*, 1995; *A megmaradás esélyei*

Tanulmánygyűjtemény, 1996. (S. Benedek András); *Fejezetek az üvegházból*. Mese, 1999. (Berniczky Éva); *Évszakok ösvényein*. Versek. *Napló 1976–1989*, 1996 (Czébely Lajos); (szerk.): *Beregszász és környéke. Andruskó Károly fametszetei*, 1997 (Dalmay Árpád); *Fenyvesek árnyékában*. Versek, 1997 (Fodor Géza); *A lét dicsérete*. Versek, 1991 (Finta Éva); *Táj gesztenyékkel*. Versek, 1998 (Füzesi Magda), *Folytatás*. Versek, 1993 (Kovács Vilmos); *Nagydobrony*. Falumonográfia, 1993 (Móricz Kálmán); *Két világ határán*. Regény, 1993 (Pálóczi Horváth Lajos), *Mert*. Versek, 1993; *Marad a part, a víz*. Versek, 1997 (Penckófer János); *Hómezők előtt*. Versek, 1995 (Sáfáry László); *A kígyó önmagába mar*. Regény, 1999 (Szöllősy Tibor); *Szép Angéla háza és más történetek*. Novellák, 1994 (Tamás Mihály); *Zorja-Hajnal*. Kárpátaljai Tudományos Társaság, 1995 (Csatáry György) stb.

³³ P. Punnyó Mária (szerk.): *Tűzoltó nagymadár* (beregújfalusi népmesék és mondák), 1995; „*Szem látta, szív bánta...*” (néprajzi és honismereti írások), 1996; „*Hét kereszt alatt felkelek...*” (néprajzi írások), 1997; „*Madarak voltunk*” (néprajzi írások) stb.

³⁴ Nagy Zoltán Mihály: *Én is fújtam a sípot...* In: Tízévkönyv, 23.

³⁵ Forrás: *A Hatodik Síp Alapítvány kiadványai*. In: <http://szamizdat.ballabiz/2015.02.04>.)

³⁶ Füzesi Magda: *Mosolykérő*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1995.

Kovács Vilmos: *A kis kakas gyémánt félkarcárja*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1995.

Tárczy Andor: *Tegnapután*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1995.

Horváth Sándor: *Kishaza*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1995.

Király Benedek Lőrinc: *A szerelmes tücsök és társai*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1998.

Tárczy Andor: *Kalandozások elkurnában*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1998.

³⁷ *Zenés versgyűjtemény*. Szerk.: Tárczy Andor. Tárogató Kiadó, Ungvár–Dunaszerdahely, 1992.

Ének két hangra. Kárpátaljai magyar költők megzenésített versei. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1995.

Márton István: *Megy a Tiszán, megy egy csónak*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1995.

Márton István: *A kicsi madárka*. Népdalfeldolgozások. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1996.

Márton István: *Missa*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1998.

Ivaskovics József: *Rigók, rügyek, ibolyák*. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1996.

Ivaskovics József–Tóth Lajos: *Ének a porban*. Tárogató Kiadó, Ungvár, 1999.

³⁸ *Római katolikus templomok*. Kárpátalja templomai. Összeállítók: Palkó István–Ivaskovics József–Tárczy Andor. Fényképezte: Kohán László. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1997.

Kárpátaljai református templomok. Összeállítók: Ivaskovics József–Palkó István–Kohán László. Fényképezte: Szirohman Mihály. Tárogató Kiadó, Ungvár, 2000.

Görög katolikus templomok. Kárpátalja templomai (ukrán és magyar nyelven). Összeállítók: Ivaskovics József–Szirohman Mihály–Palkó István–Kohán László. Fényképezte: Szirohman Mihály. Tárogató Kiadó, Ungvár, 1998–2001.

³⁹ Lásd a Credo Alapítvány honlapját: <http://credo.def.hu/fooldalCA.htm> (2015.02.04.)

⁴⁰ Ivaskovics József–Tóth Lajos: *Gyertyaláng*. Megzenésített versek. Credo Alapítvány–Intermix Kiadó, Ungvár, 2003.

⁴¹ A *Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség kiadványai*. In: KMKSZ honlapja, <http://kmsz.com.ua/kiadvanyok/> (2015.02.04.)

⁴² Krutzsely Erzsébet: *Titkok keresése*. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 1996.
Kovács Vilmos: *Kik voltak...? Nyelv- és őstörténeti írások a honfoglaló magyarság kialakulásáról I-II*. Kötet. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 1997.

Vári Fábíán László: *Világtalan csillag*. Versek és műfordítások. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 2001.

Becske József: *Indián szívek a kövön*. Versek. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 2002.

Ócsák Veronika: *Flóra Szivárványföldön*. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 2004.

Milován Sándor: *Kárpátaljai mozaik*. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 2004.

S. Benedek András: *Ithontalanul*. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 2006.

Pap Ildikó: *Holtunkiglan*. Naplóregény. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 2006.

Fodor Géza: *Hamvazó Hold a jávoron*. Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, Ungvár, 2006.

⁴³ A *Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség tankönyvtára, elektronikus könyvek*. In: KMKSZ honlapja, <http://kmsz.com.ua/mediatar/tankonyvtar/> (2015.02.04.)

⁴⁴ Az Intermix Kiadónál megjelent kötetek, gyűjtemények szerzői, műfordítói, összeállítói, szerkesztői és grafikusai, illusztrátorai 1992–2016 között:

Ámorth Angelika (Nagyszőlős), Andor György (1925–1995), Arany János (1817–1882), dr. Árpa István (1925–1996), Badzey Imre (Románia), Badzey Pál (1899–1944), Bagu Balázs (1932–2011), Bakos Kiss Károly (Beregújfalú), Bakura Sándor (Eszeny), Balla Gyula (1948–2000), Balla Teréz (Nagypalád–Miskolc), Bánszky Hajnalka (Nyíregyháza), Baraté Ágnes (Mezőkaszony), Baráth Mihály (Ungvár), Bárdos Ilona (Magyarország), Bartha Gusztáv (Nagybereg), Barzsó Tibor (1930–2012), Becske József Lajos (Visk), Benedikta nővér (Ungvár†), Berecz Margit (Ungvár), Bergelyi István (Ungvár†), Bicsák Péter (Budapest), Bimba Brigitta (Bátyú), Bohán Béla (Beregszász), Boniszlavszky Tibor (Magyarország†), dr. Botlik József (Budapest), Czébely Gabriella (Beregszász–Budapest), dr. Csatóry György (Beregszász), dr. Csernicskó István (Beregszász), Csordás László (Eszeny), dr. Csubirka Magdolna (Ungvár), Danielovics Emmi (1924–2004), Dayka Gábor (1769–1796), Dupka György (Tiszabökény–Ungvár), dr. Deák Ferenc (Bátyú), Doma István (Sárosovósi), Dupka Zsolt (Ungvár–Budapest), Erdélyi Béla (1891–1955), Fakász Mihály (Barkaszó†), dr. Fatula Mihály (Ungvár†), Fedák Anita (Ungvár), Fedinec Csilla (Bátyú–Budapest), Fejes János (Ungvár†), Ferenczi Tihamér (Badaló), Fekete Erzsébet (Szalóka), Finta Éva (Beregszász–Sárospatak), Fodor Géza (Dercen), Fuchs Andrea (Ungvár), Füzesi Magda (Nagybereg–Budapest), Gajdos István (Beregszász), Galgóczy Tibor (Nagykapos†), Gazdag Vilmos (Zápszony), dr. Gortvay Erzsébet (1936–2013), György Horváth László (Magyarország), Halász József (Ungvár), Hájás Csilla (Bátyú), Hájás István (Bátyú), Heé Gizella (Gát), Héder Ingrid (Fancsika), Hodinka Antal (1864–1946), Holomb R. (Ungvár), Horváth Anna (1924–2005), Horváth László (Bene†), dr. Horváth Katalin (Ungvár), Horváth Sándor (Ungvár), Horváth Simon (1899–1972), Horváth (Bojcsuk) Zsanett (Beregszász), Halpert Tilda (Ungvár), Huber Béla (Ungvár), Hudák Elvira (Nagyszőlős), Igyártó Gyöngyi (Visk–Budapest), Imre Ádám (Beregszász), Imre Éva (Ungvár–Magyarország), Illár Krisztina (Ungvár), Ilku Marion József (1933–2003), Istvánfi (Bilák) Erzsébet (Magyarország), Ivaskovics József (Ungvár), Jankovics Mária (1962–2007), Juhász András (Magyarország),

Juhász László (Sárosoroszi), József Attila (1905–1937), Kalitics Erika (Munkács), Kádas Katalin (Beregszász–Nyíregyháza), Kárpáti P. Zoltán (Mezőkaszony), Kenyeres Mária (Beregszász), Keresztyén Balázs (Nagyszőlős †), Kész Barnabás (Salánk), Alekszej Korszun (Ungvár), Koós M. (Budapest), Kincses (Kótyuk) István (Ungvár), Király Benedek Lőrinc (Tiszabökény†), dr. Kiss Éva, (Ungvár), Kobulej Emil (1929–2004), Kolozsvári László (1950–2013), Kovács Elemér, Kovács Erzsébet (Beregszász), Kovács Eleonóra (Szalóka), Kovács Gábor (Ungvár), Kovács Katalin (Nagyszőlős), Kovács Vilmos (1927–1977), Kosztyó Gyula (Beregdeda), Kövy Márta (Ungvár), Kőszeghy Elemér (Fertőszalmás–Szürte), Kudla György (Ungvár), Kulin Ágnes (Ungvár), Kurmai–Ráti Szilvia (Beregszász), Kutasi Xénia (Bene), Kocsis Csaba (Berettyóújfalu), Koszták István (Beregszász–Budapest), Lajos Mihály (Salánk), dr. Latorcai Csaba (Budapest), Jaroszlav Lazur (Ungvár), Lengyel János (Beregszász–Budapest), Lengyel Vanda (Nagybégány), Leszja Ukrajinka (1871–1913), Lizák Alex (Beregszász), Dr. Lizanec Péter (Ungvár), Lőrincz Katalin (Ungvár), Lőrincz P. Gabriella (Beregszász), Lovász Noémi (Kolozsvár), Lusztig Károly (1922–2012), dr. M. Takács Lajos (Edelény), Mádi Bianka (Verbőc), Mandrik Erzsébet (Beregszász†), Márton István (1923–1996), Marcsák Gergely (Kincsehomok), Matl Péter (Munkács), Matkovits–Kretz Eleonóra (Pécs), Mester Magdolna (Budapest), Mészáros Sándorné (1910–2001), Mihók Richárd (Ungvár), Mikszáth Kálmán (1847–1910), Mihályi Molnár László (Szlovákia), Mikola Lukás (Kijev), Mitsa V. (Ungvár), Mihajlo Misjuk (Ungvár), Molnár D. Erzsébet (Beregszász), dr. Murádin János Kristóf (Kolozsvár), Nagy Emese (Péterfalva), Nagy János (Magyarország), Nagy Zoltán Mihály (Csonkapapi), Németi Anett (Palló–Darmstat), Olasz Tímea (Beregszász), dr. Orosz Ildikó (Beregszász), dr. Ortutay Elemér (1926–1995), Ozsváth Lajos (Királyháza–Budapest†), P. Lator Ilona (Ungvár), Palkó István (Csap), Pák Diána (Karácsfalva), Pap Ildikó (Csap), dr. Papp István (Ungvár), Pomogáts Béla (Budapest), Pálffy István (Magyarország), Ivan Petrovicsj (Ungvár†), Perduk Zita (Magyarország), dr. Pilipkó Erzsébet (Salánk–Veszprém), Puskás László (Ungvár–Magyarország), Pusztay–Tárczy Beatrix (Beregszász), Répay Jenő (1895–1942), Réti János (Ungvár), Réthyné Bulecza Rozália (Ungvár†) Riskó Marianna (Nagyszőlős), Romzsa Tódor (1911–1947), S. Benedek András (1947–2008), Serbestyén Gyula (Budapest), Simon Menyhért (1897–1952), Skultéti Csaba (Ambrus Márton) (Budapest†), Jurij Skrobinec (1927–2000), dr. Soós Kálmán (1962–2011), Schober Ottó (Beregszász–Budapest), Spenik Sándor (Ungvár), Szabó György (Ungvár †), dr. Szabó László (1927–2007), Szakáll (Fakász) Mihály (Barkaszó†), Szalai Borbála (1926–2011), Szemere Judit (Beregszász), dr. Szöllőssy Tibor (Técső–Nyírmada), Tárczy Andor (Ungvár), Tirkánics Gabriella (Ungvár), Tóth Gábor (Ungvár–Budapest), Tóth Lajos (1948–2006), dr. Tóth Mihály (Zápszony–Kijev), Tóth Zsuzsanna (Beregszász), Turák Angéla (Ungvár), Jurij Turjanica (Ungvár), Úr Sándor (Kisdobrony), Dr. prof. Váradi–Sternberg János (1924–1992), Vakiv Marietta (Ungvár), Vass Szabina (Nagyszőlős), Vári Fábíán László (Tiszaújlak–Mezővári), Varga János (Feketeadó), Veres Ágota (Beregszász), Veres M. (Budapest), Veres Péter (1943–2004), Weinrauch Katalin (Beregszász), Zádor Dezső (1912–1985), Zubánics László (Gut), Zselicki József (Kisgejőc).

⁴⁵ Dupka György: *A magyar könyvkiadás helyzetéről*. In: Magyar könyvkiadás munkacsoport. A Tokaji Írótkör tanácskozási 2010, 108.